

חזור אלינו יהונתן

לקט מאמרים שנכתבו לשחרורו של

יהונתן פולארד

במשך השנים על ידי

הרב שלמה אבינר

לכבוד עלייתו לארץ ישראל

כסלו תשפ"א

עריכה: הרב מרדכי ציון

תוכן עניינים

יהונתן פולארד - "רבינו" במסירות נפש

יהונתן פולארד, האיש שאין לו עצמו (א)

יהונתן פולארד, האיש שאין לו עצמו (ב)

"איפה יהונתן אחיך"?

מכתב גלוי לנשיא ארצות הברית בעניין פולארד

איפה יהונתן?

ויהונתן עדיין בתוך הבור...

פולארד - האיש שיודע יותר מדי

אל תרצחו את פולארד!

תקווה ליונתן פולארד

מפגש הרב עם יהונתן פולארד

שיחרור פולארד – צדק ולא עסקה

יהונתן פולארד משתחרר

מה נברך כאשר פולארד ישתחרר

עדיין יש להתפלל על יהונתן

יהונתן פולארד - "רבינו" במסירות נפש

[דברים שנאמרו בהפגנה למען יונתן פולארד, י"א בתמוז תשס"ד]

המאבק על יהונתן הוא מאבק קודש. בתורה יש הרבה מצוות ואנו אנשים קטנים, איננו מצליחים לקיים את הכל. אבל, אומר הרמב"ם (הל' תשובה ג, ב): לפעמים אדם עושה מצוה אחת ששווה הרבה מאוד מצוות. והמצוה הזאת היא מצוה המקפלת בתוכה הרבה מצוות.

א. כאשר אנו נאבקים למען יהודי אחד, בזה אנו אומרים שאנחנו אוהבים את עם ישראל ואוהבים כל אחד מישראל. ואנו ניאבק עבור כל אחד מישראל! זה היסוד הפנימי של כל צה"ל. כאשר יהודי בסכנה - המון חיילים מוכנים להילחם בשבילו. "כולם בשביל אחד ואחד בשביל כולם".

ב. גם כאשר אנחנו נלחמים עבור יהונתן, אנו נלחמים נגד העוול, העוול הנורא שנעשה לאדם הזה, עוול על ידי האמריקאים, שעשה להם טובה על שהציל אותם מחרפה והעביר מידע שהם היו אמורים להעביר. הם שפטו אותנו למאסר עולם שאף אחד טרם נשפט באופן זה, וזו לא היתה עבירה אלא מצוה! גם מהעוול הזה מדינת ישראל אינה נקיה, מתפיסתו וממעצרו, היו הוראות מכאן לאפשר זאת. זהו עוול!

לפני שמדברים על דברים חשובים ועליונים, חייבים להילחם שלא יהיה עוול, שלא יהיה עוול נגד כל יצור נברא, בני אדם ואפילו בעלי חיים וקל וחומר יהודי. אם עושים עוול אין האדם יכול לשתוק, הוא חייב לזעוק עד שהעוול יתוקן, אחר כך בונים מצוות עליונות, אך קודם כל מסירים את העוול.

נאמר לפני כן: וכי אנו חושבים שבגלל ששבתנו רעב והפגנו - יהונתן ישוחרר מחר?! אלא שאם אנשים בעלי לב רגיש מוחים, בסוף זה יתוקן. אך אם כולם שותקים, דוממים, ולאף אחד לא אכפת, זה לא יתוקן לעולם. אנחנו, על בשרנו חזינו כיצד בכל ההיסטוריה עם ישראל סבל ואחרים עמדו מנגד ושתקו. מאבקנו זה הוא מצוה, אנו נלחמים נגד העוול.

זו מצוה שאומרת שאנו מעריכים הערכה עצומה מי שמסר את נפשו. הרי יהונתן, יכול היה לשבת בשקט ולהגיד "מה אני יכול לעשות?!". אך מסר את הנפש. הוא ידע שזה מסוכן. למסור ידיעות זה צעד מסוכן. הוא ידע מה צפוי לו, אך מסר את הנפש.

יש סיפור בגמרא על אדם שמת וקם לתחיה. אמרו לו: מה ראית? אמר: ראיתי עולם הפוך. עליונים למטה ותחתונים למעלה, כלומר, מי שחשוב פה לא שווה כלום שם. ומי שלא שווה פה - שווה שם. אמרו לו: עולם ברור ראית. שאלוהו: ומה לגבינו, לומדי תורה? אמר

להם: אשרי מי שבא לכאן ותלמודו בידו. אך הרוגי לוד - אין בריה יכולה לעמוד במחיצתם! "הרוגי לוד" זו פרשיה של עלילת דם. העלילו על היהודים שהרגו את בת המלך ואיימו להרוג את כל העיר. באו שני יהודים פשוטים חפים מפשע והתנדבו לקבל על עצמם את האשמה (פסחים נ, א).

אנו למדים מכאן, שמסירות נפש היא מעל הכל. מעל כל המעלות. בעוה"ז יהונתן נמור, הוא בבית הסוהר בשפל המדרגה. מבזים אותו, אין לו מה לאכול, חולה, אינו רואה את אור השמש ומציקים לו. כך זה בעולם הזה, עולם לא אמתי, עולם הפוך. אך בעיני ריבונו של עולם הוא גבוה, יותר גבוה ממיליונים הנמצאים באמריקה ובארץ. גבוה מפוליטיקאים וגם מלומדי תורה! גם אחרי שנתפס המשיך למסור את הנפש כדי שאנשי הקשר שלו שבאו מהארץ יספיקו לברוח.

יהונתן הוא "רבינו" במסירות נפש. במצוה הזאת שאנו נאבקים בשבילו אנו אומרים שמסירות נפש היא מעל הכל. והוא רבינו במסירות נפש. אנחנו רוצים ש"רבינו במסירות נפש" יהיה פה אתנו. אנו בעלי מסירות נפש קטנה, הוא בעל מסירות נפש גדולה. אנו רוצים שיהיה בתוכנו. בשבילי ובשבילנו. בשביל עם ישראל, בשביל הצדק, מן היושר לסלק את העוול מן המין האנושי.

זה המאבק שהוא נושא על כתפיו. זה המאבק שאנו ניאבק עד שחרורו השלם, במהרה בימינו.

יהונתן פולארד, האיש שאין לו עצמו (א)

[דברים שנאמרו בעצרת ד' בכסלו תשס"ה]

זמן רב אנו עומדים תחת הגשם ונרטבים, וטוב שאנו עושים זאת למען יהונתן, שכן הוא נרטב עבורנו בכל מלוא עצמיותו. הוא איש שלא חשב על עצמו אלא רק על אחרים, וביטל את עצמו למען אחרים. שמא תאמרו: סוג כזה של אדם שאינו חושב על עצמו אלא רק על אחרים, יבוא עליו הכורת ולא ישאר ממנו זכר, ובעולם הזה רק מי שיש לו מרפקים, הוא שישרוד, על פי הדרוויניזם החברתי: החזק שורד, בעוד המוותר ועדין הנפש נעלם. לא כן הוא. הדינוזאורים האגואיסטים שלא דאגו אף לילדיהם נכחדו, ולעומתם הציפור שרובצת על הבנים, שרדה. ועד שאנו מדברים על ציפורים, איפה כל הממלכות שהציקו לנו, מצרים, בבל, פרס ומדי, יוון ורומא? נעלמו! ואנו, עם ישראל - כאן!

מה היה שיא האגואיזם בימי קדם? סדום! הם סירבו לתת אגורה לעני מחשש שלא יישאר להם מאומה. בחורה שריחמה על עני נשרפה ובחורה אחרת נמרחת בדבש ונעקצה מדבורים עד מוות! ומיהו הקצה של אדם שאין לו עצמו אלא רק אחרים? אברהם אבינו, שרץ להכניס אורחים ולדאוג להם כפי יכולתו, אפילו בהיותו כואב מברית המילה, ומוותר ללוט מימין או משמאל; כאשר נודע לו שלוט שבו, אינו עושה חשבונות רבים אלא מגייס את כל תלמידיו כדי להצילו; מתפלל על סדום. אך אל נא תחשבו שבגלל היותו מסוג "אדם שאין לו עצמו" - היה מסכן. לא כן, הוא היה עשיר יותר מסדום. גם יצחק אבינו היה עשיר מאוד, עד כדי כך שאמרו: מזבל פרדותיו של יצחק ולא מזהבו של אבימלך.

לאברהם אבינו היה לב טוב, הוא חשב על אחרים ולא על עצמו. וכן אליעזר עבד אברהם חיפש עבור יצחק אבינו בחורה שאינה חושבת על עצמה אלא על אחרים, רצה מן הבאר אל השוקת להביא מים לכל צמא, ו"אֵת הַכַּחַת" (בראשית כד יד). "ראויה היא לו שתהא גומלת חסדים וכדאי ליכנס בביתו של אברהם" (רש"י).

וכן משה רבנו, היה נסיך מצרים אך יצא אל אחיו. מה שעניין אותו, זו האחוה. פרעה הציע לותפקידים רבים אך הוא רצה דווקא להיות אחראי על מחנות הריכוז כדי לעזור לאחיו. כשראה איש מצרי מכה איש עברי, לא עשה חשבונות רבים אלא הרג את המצרי. הוא ידע שמעתה ירדפוהו כל משטרות מצרים, ואכן זה מה שקרה, וד' עשה לו נס, "ויצילני מחרב פרעה" (שמות יח ד). הוא לא חשב על עצמו אלא על אחרים. גם כאשר הגיע למדין ראה את הרועים מציקים לבנות יתרו, על אף שראוי שאדם זר ביומו הראשון, ינמיך את הפרופיל ולא יתבלט, הוא לא עשה חשבונות של עצמו אלא של אחרים.

יש סוג אדם שאין לו עצמו ויש סוג אדם שיש לו רק עצמו. יהונתן הוא מסוג שאין לו עצמו. וכי לא ידע מה עלול לקרות? וכי לא ידע שהאמריקנים קנאים, אכזריים וקשים בתחום זה? ואמנם הוא מסר את נפשו לא רק באופן חד פעמי אלא על כל פיסת מידע. דומה הדבר לים סוף שלא נבקע מקצה לקצה כאשר נחשון קפץ (פירוש רבנו בחיי), אלא ככל שהתקדם כך נפתח הים לפניו "הים ראה וינס" (תהילים קיד ג). כל פיסת מידע -

פיסה של מסירות נפש. וגם כאשר נתפס, הוא עיכב כפי יכולתו כדי שאנשי הקשר הישראליים שלו יוכלו להימלט.

זה אדם שאין לו בעולמו אלא אחרים. גם עתה בבית הסוהר הוא דואג לאחרים, מתעניין, משגר את אשתו לנחם אבלים, ועושה מרחוק כל מה שיכול.

כל מהותו של עם ישראל היא סוג אנשים שאין להם עצמם אלא אחרים. כתוב בשולחן ערוך ביחס לבחירת בן זוג שיש לבדוק היטב שלא יהיה מן הסוג שיש לו רק עצמו. שמא כלל אינו יהודי אלא גבעוני (שו"ע אה"ע ב ב), כי הגבעונים לא מבני ישראל המה, אין להם לב, וישראל הם "ביישנים, רחמנים וגומלי חסדים" (יבמות עט א).

השיר "הבלדה ליהונתן פולארד" (כתב הרב שלמה אבינר, הלחין הרב יואב מלכא, מבצע מרדכי פישר), מופץ בדיסק בעברית או באנגלית אצל תחיה 02-6514797, 0546618155. התרומה (10 ₪) קודש למאבק לשחרורו.

יהונתן פולארד, האיש שאין לו עצמו (ב)

אנו בני ישראל, החושבים על אחרים, מתייצבים מול אדם שחשב הרבה מאד על אחרים, ועלינו להכיר לו טובה. הכרת טובה היא עוד לפני לב טוב. גם מי שאין לו לב טוב לפחות יכיר תודה למי שעשה לו טובה. ספר חובות הלבבות מבאר שהא"ב של כל המוסר וכל המידות הטובות זו הכרת טובה.

הכרת טובה היא קיצונית אצלנו, אפילו כלפי מצרים. "לא תתעב מצרי כי גר היית בארצו". זו היתה הכנסת אורחים נוראה של שעבוד בפרך, גזרות קשות לזרוק תינוקות ליאור ולשחוט ילדים עבור דמם! בכל זאת, לא היה לנו מקום חלופי להיות בו.

יש להכיר טובה לכלבים, שכאשר יצאנו ממצרים, לא חרץ כלב לשונו. יצאנו בחצות, מלאך המוות בעיר, כלבים בוכים (ב"ק ס ב). לו נבחו אז הכלבים כאשר יצאו מיליונים, זה היה גורם פאניקה נוראה, אנשים היו נדחפים ונדרסים. לכן אם יש נבלה, לכלב תשליכון (שמות כב ל). וכי זה אותו כלב? וכי לכלב יש בחירה חופשית? אלא בהכרת טובה אנו הולכים עד הסוף, כי היא יסוד הכל!

יתר על כן, את מכת הדם ביאור לא משה רבנו עשה, כיוון שהמים הצילוהו. וכי אלו אותם מים?! וכי למים יש בחירה חופשית?! אלא הכרת טובה למים! כן במכת שחין, אהרן הוא שזרק את פיח הכבשן, מתוך הכרת טובה של משה רבנו שחול הצילו, "ויטמנהו בחול" (ב יב).

הכרת טובה למצרים, לכלבים, למים ולעפר! עד כדי כך! ואין הכרת טובה ליהונתן פולארד?! לא ייתכן! לאיזה שפל הגענו? כל עם ישראל היה צריך להתגייס כדי להצילו. כך נוהג עם וקל וחומר מדינה. אחד בשביל כולם וכולם בשביל אחד - אמנם אין זה כתוב בגמרא, אלא על ידי אכסנדר דיומא - אבל זה נכון.

לצערנו, אנו בעולם של שקר, אין רואים בו את האמת, אין רואים למי יש לב טוב. וכיצד לוחמים בעולם של שקר? בעזרת האמת! האמת מכחידה, מורידה ומחסלת את השקר! העולם מלא שקרים. שקרים על יהונתן, שקרים כאילו ארץ ישראל אינה שלנו ושקרים על התורה. נגד השקר אי אפשר להילחם במקלות, אלא על ידי שאומרים את האמת שוב ושוב. השקר, היצר הרע, הסטרא אחרא, הרוע, והנבזות - מפחדים מן האמת יותר מכל. כל הזמן יש לחזור על האמת. בעזרת אמת אחת, אפשר להכחיד הרים ענקיים של שקר.

אמת של תורה, של חסד, של אנושיות - מרחיקה את הרוע, את השקר, את הסטרא אחרא, לכן אנו נקראים לצעוק כל הזמן את האמת. הכל מלחמה אחת, מלחמה על האמת, מלחמה למען יהונתן ועוד מלחמות רבות. תתן אמת ליעקב, והקב"ה, חותמו אמת. מי שעושה חסדים בלי חשבון דבק במידותיו של הקדוש ברוך הוא. מידות רבות יש לו לריבונו של עולם, אך המידה הראשונה, לפני הכל, מעל הכל, יסוד הכל, שורש הכל - היא החסד. עולם חסד ייבנה. ריבונו של עולם עושה חסד בכל יום ובכל עת ובכל שעה ובכל רגע. מי שעושה חסד דבק בד', בין שיש לו כיפה, בין שאין לו כיפה. זו רוח עליונה המפעמת באדם ממרומי מרומים. "האיווי להיות טוב לכל, בא ממקור עליון", כותב מרן

הרב קוק (אורות הקודש ג שטז). להיות טוב לא כתוצאה מחשבונות, אלא משום שהטוב הוא טוב. זו מידתו העליונה של ריבונו של עולם והיא לפני הכל, לפני כל המדע ולפני כל ההתחכמות, לפני כל התורה ולפני כל הקדושה. לפני הכל - חסד!

זוהי מידתו של יהונתן אשר נטל על גבו משימה כה גדולה. יש פתגם אמריקאי, שלעיתים אדם נושא על גבו מאורעות גדולים יותר ממנו. ההשגחה האלהית בחרה בו לעשות חסד גדול זה ולהביא הצלה גדולה לעם ישראל.

את האמת הזאת עלינו לצעוק כל הזמן, היא תגרש את החושך, את החומריות, את האגואיזם, את התאוה, את האדם אשר אין לו אלא עצמו. ומי שאין לו אלא אחרים, הוא האדם המאושר.

התאספנו תחת הגשם בשביל המצווה הגדולה הזאת של שחרור יונתן, וכל מי שנמצא פה הוא שליח של האמת הזאת, בכל מקום יכריז עליה, אחרים ישמעו ואף הם יחזרו עליה, כך תלך אמת זו ותתפשט באומה כולה.

אנו מצפים ליום שבו יהונתן יצא לחופשי ויעמוד פה, יישא דברי תורה, אנחנו נשמע, ונוכל להצטופף בצלו של אדם שנוכל לומר עליו: הנה זה אדם שאין לו אלא אחרים, אדם שאין לו עצמו. בעקבותיו נלך, נדבר ונתפלל, עד ישועתו השלמה וחזרתו בתוכנו במהרה בימינו אמן.

מידע על פולארד, עדכונים והרשמה לפעילות:

www.freepollard.org / טלמסר 0546437218

רעיון לפעולה יומיומית: טל/פקס' ללשכת ראש ממשלתנו. טל' 02-6705511, פקס' 02-5664838

ולשגרירות ארה"ב: טל' 03-5197575, פקס' 03-5164390.

השיר "הבלדה ליהונתן פולארד" (מילים: הרב שלמה אבינר. לחן: הרב יואב מלכא. ביצוע: מרדכי פישר) מופץ בדיסק בעברית או באנגלית אצל תחיה (02-6514797, 0546618155). התרומה (10 ₪) קודש למאבק לשחרורו.

"איפה יהונתן אחיך?"

הכל מתמצה במילה אחת: אחינו.

כשעמד ראש הוועד למען פולארד באחת ההפגנות למען שחרורו, ניגש אליו שוטר ושאלו בדידות:

"המכיר אתה את פולארד?" השיב: "כן, הוא אחי".

מיד השתנה יחס השוטר אליו והוא נתן לו כבוד רב: "באמת אחיך?"

השיב: "כן. גם אתה אח שלי".

אילו היינו כולנו מבינים שהוא אחינו ומתייחסים אליו בהתאם, הוא כבר היה מזמן פה בתוכנו.

כל החורבן, חורבן בית ראשון וחורבן בית שני, הוא מפני שלא ידענו מהו אח. גם המין האנושי בכללו אינו יודע מהו אח. קין שהרג את הבל, לא ידע מהו אח. מאז, היו רבים רבים, מקרי רצח 'קין את הבל', בהיעדר הבנה מהו אח.

עד שקם הענק שבענקים, אברהם אבינו, שידע מהי אחוות אמת.

כאשר הודיעו לו שאחינו בשבי, הוא לא היסס אלא גייס את כל תלמידיו ויצא למלחמה. האין זה שיגעון לצאת עם שלוש מאות ושמונה עשר תלמידים למלחמה נגד ארבעה מלכים?

אל דאגה, אברהם אבינו היה החכם שבחכמים (עיין עולת ראייה על תחילת השמונה עשרה 'אלוהי אברהם'),

אך מעל הכול היה לו לב, והוא היה רגיש ללוט שהיה אחינו, ואחיין אין מפקירים! לכן מסר את נפשו בעבורו ולבסוף הצליח.

ואם על אחיין מוסרים את הנפש, קל וחומר על אח.

ואם על אדם מקולקל כלוט מוסרים את הנפש, קל וחומר על אדם טוב וישר כמו יהונתן. ואם על אדם שניצל את אברהם אבינו, מוסרים את הנפש – קל וחומר על מי שניצלנו בזכותו.

מאוחר יותר, בא תלמידו הגדול של אברהם אבינו: משה רבנו.

הוא היה איש חשוב, יורש העצר של פרעה, הנסיך המיועד למלכות, כמובן בתנאי שיתנהג כמצופה ממצרי חשוב.

אבל "ויצא אל אחיו" (שמות ב, יא). נסיך או לא נסיך, לפני הכול – הם אחיו!

"וירא איש מצרי מכה איש עברי מאחיו" (שם), לא היסס, אלא הציל את אחיו.

אף על פי שידע שמאותו רגע תפקע ממנו הנסיכות וכל משטרות מצרים ירדפוהו להורגו, לא עשה חשבונות.

כמו שאברהם אבינו שחרר את המין האנושי מחשבונות תדירים שעושים אנשים על רווח
והפסד,

כך שחרר משה רבנו את עם ישראל מחשבונות תדירים של כדאיות.

מה שנקרא אצל מרן הרב קוק "ייסורי חנק לרוחא דמלכא משיחא" (אורות, ישראל
ותחייתו יד).

רוחו של משיח מתעורר,

אך יש אנשים שחונקים אותו, לא נותנים לו להתרומם אלא חוסמים את דרכו בחשבונות
קטנוניים.

על מאבקנו למען יהונתן פולארד אנו אומרים:

"בא ללמוד ונמצא למד" (פסחים כ"ה, ב').

כלומר, אנחנו באים להציל אותו אבל באמת בזה אנו מצילים את עצמנו.

אנו מצילים את עצמנו מאגואיזם, מכפיות טובה, מאכזריות, מחוסר אחריות,

אנחנו גם מצילים את עצמנו מהפקרה של חלקי ארצנו הקדושה.

המאבק למען יהונתן ולמען הארץ הוא אותו מאבק: האם אנחנו נאמנים לעמנו, ונאמנים
לארצנו.

בזה שאנו נאבקים בעבורו, אנו בעצם נאבקים בעד הטוהר של עם ישראל,

בעד האידיאליזם של עם ישראל, בעד המוסריות של עם ישראל, בעד האחוה שבעם
ישראל.

ברוך השם, יש אחווה רבה, אבל אנחנו צריכים יותר ויותר.

המאבק על אחינו יהונתן, הוא המאבק על האחוה.

חוד החנית של המאבק על האחוה.

חזק ונתחזק למען אחינו ולמען עמנו!

מכתב גלוי לנשיא ארצות הברית

בעניין פולארד

כבוד נשיא ארצות הברית

רוב שלום,

לרגל סיום כהונתך הרמה -

קודם כל אנו רוצים לומר לך שאנו, העם היושב בציון, מעריכים מאוד מה שעשית למען בטחוננו לאורך השנים. זהו לך לזכות עולם ולברכת עולם שזכית לסייע לעם-עולם. מתוך כך אנו בטוחים שנמצא אצלך הבנה למניעיו של יהונתן פולארד כאשר פעל למען בטחוננו והעביר לנו מידע על חימוש ערבי לא קונבנציונלי נגדנו ועל הכנות לפעילות טרור ערבי נגדנו - מה שהציל נפשות רבות מישראל.

אמנם בזה הוא עשה עברה נגד ארצות הברית, אבל הוא קיבל את עונשו על כך בשבתו עשרים ושלוש שנים בבית סוהר בתנאים קשים מאוד.

יהונתן פולארד הוא האדם היחיד בהסטוריה של ארצות הברית שקיבל מאסר עולם בגלל העברת מידע למדינה ידידותית בת ברית, כאשר העונש המרבי בגלל עברה כזאת הוא עשר שנים והממוצע הוא בין שנתיים לארבע שנים.

ואמנם נשיא ארצות הברית רשאי לתת חנינה ללא צורך לספק הסבר, אך בוודאי לא יעשה דבר חסר שחר.

גם ודאי ידוע לכבודו שאישים בכירים בארצות הברית, שהתנגדו בעבר לשחרורו של פולארד, תומכים עתה בחנינה, כגון ג'יימס וולסי, ראש הסי.אי. אי לשעבר, שאמר בכנס הרצליה בחורף תשס"ז על נושא אירן ומלחמת העולם השנייה:

"כשהייתי בממשלה, עברנו על התיקים של מקרה פולארד, והתנגדתי בזמנו לשחרור מוקדם משום שהוא באמת גנב חומר סודי מממשלת ארצות הברית, וכאקט של הגנה על המידע החסוי של העם האמריקני, אני חשבתי שמישהו כזה חייב להיענש.

"כעת, לאחר שריצה עשרים שנה בכלא, דעתי היא, כפי שכבר הבעתי לפני כחודש בג'רוזלם פוסט,

שמאסר של עשרים שנה הוא די והותר ויש להתחשב במערכת היחסים בין ארצות הברית לישראל".

לכן אנו פונים אליך, האיש הרם, שלא תנהג במידת הדין הקשה, אלא במידת הרחמים והסליחה כלפי האיש שכבר שילם 23 שנה מתוך סבל נורא, ועתה מצבו הבריאותי גרוע, ותיתן לפרשה זו, סיום אנושי הומניטרי. ובזכות זאת ד' יברך אותך ויברך את אמריקה.
בכבוד רב.

* בימים אלו מרכיבים רשימות של המועמדים לחנינה. לכן נא לשלוח, בסגנון הנ"ל או בסגנון אחר, פקס לנשיא ארצות הברית שמספרו: 1-202-456-2883 (012) (אפשר עם קידומת אחרת 013 או 014. כן ניתן למצוא תרגום לאנגלית של הנ"ל בגיליון 'באהבה ובאמונה' בשפה האנגלית), וכן טלפנו לבית הלבן במספר 1-202-4561414 (עם אחת הקידומות כנ"ל), ואמרו: FREE POLLARD NOW, PLEASE

הם סופרים את השיחות!

ויתקיים לנו "ופדויי ד' ישובון ובאו ציון ברינה".

מידע על פולארד בעברית: www.freepollard.org

ובאנגלית: www.jonathanpollard.org

איפה יהונתן?

איפה אחינו יהונתן פולארד? בשנתו ה-17 - בכלא באמריקה. 17 בגימטריה = טוב. אבל עבורו - לא טוב. כלא, הוא מקום נורא. "כה אמר ד', אשר למות למות, ואשר לחרב לחרב, ואשר לרעב לרעב ואשר לשבי לשבי" (ירמיה טו ב). אמר רבי יוחנן: כל המאוחר בפסוק זה קשה מחברו, חרב קשה ממות, רעב קשה מחרב, שבי קשה מכולם, כי יש בו כולם (בבא בתרא ח ב).

לכן, לכל אורך הדורות, עם ישראל מסר נפשו על פדיון שבויים. עד כדי כך שחכמינו חששו שמרוב מסירות נתמוטט, לכן ראו צורך להגביל את הדבר וקבעו: "אין פודין את השבויין יתר על כדי דמיהן מפני תיקון העולם" (גיטין מה א). בכל זאת, לא שעינו לתקנת חכמינו זו, כי לבנו נכמר, ופדינו שבויים יותר ויותר מכדי דמיהם (עיין ים של שלמה על גיטין פ"ד סי' סו). אשרי העם שאלו עבירותיו - ד' יסלח לנו.

ועתה, אנו משאירים את אחינו יונתן נמק בכלאו החשוך בשנתו ה-17, ואנו מעיזים ליהנות מאור השמש?! לא יאמן! אנשים אינם מבינים מה זה להיות אסיר בכלא אמריקני. אין חופשים. אין רואים את האישה. שבע שנים יהונתן לא ראה אור יום. כך הטיח בפניו התובע הכללי: "אתה לא תראה אור השמש לעולם!" הוא שהה במרתף, שבע קומות מתחת לאדמה יחד עם כל מיני פושעים פליליים. לאחר מכן הועבר ל"כלא בינוני", בו עליו לעבוד שמונה שעות ביום. אין שבת, אין יום ששי, אין ימים טובים, אין חגים, אין פסח, אין מצות, אין כלום. כל יום זהה לקודמו. רק מאה דקות שיחות טלפון בחודש.

שמונה שעות ביום הוא מנקה אסלות. למה בחר בזאת? - "כי עבודות אחרות נעשות בקבוצה של שמונה, מסביר יונתן, ואיני יודע מתי מישהו יתקע לי סכין בגב. בזה אני עובד לבד".

ודאי שאין לו מזון כשר. רק בלבבו יש לו ריבונו של עולם, אמונה. הוא אדם מאד דתי. חובש כיפה ולובש ציצית - על פי אישור מיוחד של בית המשפט.

ואנו מעיזים ליהנות מאור השמש?!

כל זה נכון גם אם היה סתם אסיר. אבל מסתבר שהרבה מאתנו חבים לו את חיינו. ומעשה שהיה כך היה. יהונתן היה אזרח עובד כאנליסט בשירות המודיעין של חיל הים האמריקני. בשנת תשמ"ד נודע לו שמונעים במכוון מידע חיוני לבטחונה של מדינת ישראל: פיתוח אמצעי לחימה גרעינית ביולוגית וכימית, בסוריה, עירק, לוב ואירן, במטרה לשמש נגד ישראל, וכן פיתוח טילים בליסטיים והתקפות טרור נגד אזרחי ישראל. על פי מזכר ההבנה שנחתם בתשמ"ג בין שתי המדינות, אמריקה היתה חייבת להעביר מידע זה למדינת ישראל. פולארד נוכח לדעת שחיי ישראלים רבים נתונים בסכנה, עקב הסתרת מידע זה, לכן עשה כל שביכולתו כדי לחדש את זרימתו החוקית. כיוון שמאמציו לא נשאו פרי, הוא החל להעביר אותו מידע חיוני ישירות לישראל.

הוא עשה זאת מיזמתו, חינום, ללא כל תמורה, לשם שמים. הוא צדיק וחסיד וגיבור ישראל. בזכותו נבנו חדרי ביטחון וחולקו מסכות אב"כ, כי לפני כן לא היתה לנו אף לא מוכנות מזערית למלחמה לא קונבנציונאלית.

זהו, הכושי עשה את שלו, הכושי יכול ללכת, או ליתר דיוק - לשבת בכלא בחושך ולנקות אסלות.

בשנת תשמ"ה הוא נכלא, ובמשך אחת-עשרה שנים ממשלת ישראל שתקה. רק מימנה לו עורך דין גוי ממוצא לבנוני, שלא ידע לעבוד, ואפילו שכח להגיש ערעור. ליהונתן מעולם לא נערך משפט, על פי דרישתן של ממשלת ארה"ב וממשלת ישראל, הוא נכנע לעסקת טיעון כדי לחסוך מבוכה לשתי המדינות. הוא שיתף פעולה באופן מלא עם התביעה, הודה והביע חרטה, אך התביעה שיקרה והפרה את התחייבותה באופן אכזרי, כך שנגזר על פולארד מאסר עולם עם המלצה שלא לשחררו על תנאי לעולם.

יש לציין שיהונתן מעולם לא נאשם בגרימת נזק לארצות הברית, כגון גילוי צפנים, סוכנים או תכניות מלחמה, ולא הואשם בבגידה אלא רק בהעברת מידע מסווג לבעלת ברית, וגזר דין על זה מעולם לא היה מעבר לשתיים עד ארבע שנות מאסר.

באותה תקופה, שר החוץ של ארה"ב, ידיד מדינת ישראל, היה מוכן לוותר, לסגור את כל הפרשה בשקט ולשלוח את פולארד לישראל, בתנאי אחד, החזרת כל המסמכים שנמסרו, כדי שידעו בדיוק במה מדובר. אך גם עניין זה הסתבך כי הממשלה מסרה תצהיר שקרי מתוך מחשבה שהאמריקנים לא יעמדו על כך. אך הם מיד הבחינו, כיוון שפולארד עבר שלושים ושתיים בדיקות פוליגרף. רק בתשנ"ו, החליטה ממשלת ישראל לקחת אחריות, ולהעניק ליהונתן אזרחות ישראלית, ובשנת תשנ"ח הוא הוכר כסוכן ישראל.

במסגרת הסכמי פסגת וואי בסתיו תשנ"ח הבטיח נשיא ארה"ב לשחרר את פולארד, אך הוא שוב שיקר. עוד פעם נזכיר, שהוא לא גרם שום נזק לארצות הברית, אדרבה, הוא עשה להם טובה גדולה.

מאמצים שונים מסוגים שונים הושקעו על ידי הרבה אנשים טובים למען יהונתן - אך, שורה תחתונה - הפצוע שלנו עדיין מופקר בשטח. נתפלל שמצב הפצוע לא ידרדר, ד' ישמרהו ויצילהו.

על כל פנים אם אומרים לך: "אנו מטפלים בנושא בשקט ולאט" - אל תאמין. ליתר דיוק, תאמין שזה מאד שקט ובמיוחד מאד מאד לאט.

אבל דוד המלך יצא למלחמה כדי לחלץ את בני משפחתו מן השבי (שמואל-א ל ב). אפילו עבור אחיינו הפושע, לוט, מסר אברהם אבינו את נפשו ויצא למלחמה (בראשית יד יד). שמא תאמר: יהונתן פולארד אינו משפחה שלי - אז מה הוא? זר?! או אח?! אנחנו אחים או לא?! הרי אפילו עבור שפחה אחת שנשבתה, יצא משה רבנו וכל עם ישראל למלחמה (במדבר כא א ורש"י).

לו היה כוח בידינו, היינו צריכים להכריז מלחמה על אמריקה כדי לשחרר את יהונתן. אך ממאבק ציבורי איננו פטורים.

עלינו להפגין מול כל שליח אמריקני שבא לארץ, ומול כל שגרירות אמריקנית בעולם, ולצעוק: "איפה ג'ונתן פולארד!" וכן לטלפן כל יום למשרד ראש ממשלתנו ולשאול: איפה יהונתן פולארד? (02-6705511) או יותר טוב לשלוח פקס' כל יום (02-5664838 או 02-6512631).

וכן מי שמוכן להתנדב למלאכה (תרומות, הפעלת דוכנים, אירוח, חוגי בית, ריכוז אזורי, הסעות ושליחויות ברכב, חלוקת חומר, פעילות נוער, עבודה במחשב, הנהלת חשבונות, הדפסות, תרגומים, הקלדת נתונים) אנא פנו ל"ועד להשבת יונתן פולארד הביתה" (ת"ד 157, קרית יערים 90840. פקס 02-5636162 טל" 02-6536090, 055-665036).

אחינו יהונתן, לא שכחנו אותך. "אחינו כל בית ישראל, הנתונים בצרה ושביה, העומדים בין בים בין ביבשה המקום ירחם עליהם, ויוציאם מצרה לרווחה, ומאפלה לאורה ומשעבוד לגאולה השתא בעגלא ובזמן קריב, ונאמר אמך".

ויהונתן עדיין בתוך הבור...

יהונתן בוכה בתוך הבור, בוכה בלי דמעות, בלי קול ובלי מילים. לא על עצמו הוא בוכה אלא על יוסף שנזרק לבור, ועל כל מיני יוסף שנזרקו בכל מיני בורות. הוא היוסף התורן, בוכה על חטא מכירת יוסף שטרם נתקן.

יהונתן פולרד מהרהר בתוך הבור. כמעט שבע-עשרה שנה הוא נמצא בבור, ויש לו הרבה זמן לחשוב, וכבר יודע הוא בעל-פה את כל מחשבותיו. הוא יודע שמעולם לא בגד בארצות-הברית, אדרבה, שירת אותה נאמנה שנים רבות. בכלל, טובה רבה עשה לה בזה שהעביר למדינת-ישראל מידע שהיו חייבים להעביר לה על-פי מזכר ההבנה. לולא יהונתן, איזה אסון נורא היה עלול לקרות, איזו אשמה ואיזה ביזיון לאמריקה! אכן, מעולם לא הואשם בבגידה. אז למה מציקים לו כל כך? למה עושים לו עוול כה נורא?! למה?

יהונתן כואב בתוך הבור על אחיו שזרקוהו לשם. הוא זוכר שאמרו לו: אחינו אתה, אל תדאג, בעת צרה בוא לשגרירות ישראל, אתה ואשתך, ואנחנו נעביר אותך לארץ-ישראל. אך כאשר באתי לשם – הוא זוכר היטב – זרקו אותי החוצה, היישר לתוך זרועות המשטרה.

יהונתן נחרד בתוך הבור. הוא עדיין זוכר איך פשטו ממנו את כל בגדיו, זרקו אותו לתוך בית-סוהר פסיכיאטרי, עירום לגמרי בתוך תא קר וריק, שבו מיטת מתכת בלבד. הבור ריק אך היו בו מים. מידי פעם כבלו אותו למקלחת של מים קפואים, עד אבדן גמור של כוחותיו. גם עתה זהו בור נורא, בור של מאסר עולם. אסיר הולך ואסיר בא ויהונתן לעולם בבור יושב. אין חופשה, אין ילדים, אין מזון כשר. רק אשתו הטובה המבקרת אותו תדיר במסירות עצומה. היא קרן האור שלו.

יהונתן תמה בתוך הבור: אחי, למה בגדתם בי? בזכותי נודע לכם שסוריה, עירק, לוב ואירן מכינים נשק גרעיני, כימי וביולוגי נגד אזרחי ישראל, וכן התקפות טרור. כל כך התייגעתי בעבורכם, אחי, מסרתי נפשי ממש, בעבורכם, אחי; סיכנתי כל כך את עצמי בעבורכם, אחי, ואני אפילו שעה חופש אין לי. השכחתם אותי, אחי? אתם מדברים, אתם מצהירים, אתם מצטלמים, ואני עדיין בתוך הבור. לפעמים אתם מבטיחים, אתם משקרים ולי אינכם דואגים באמת. גם בהיותי בבור, אתם ממשיכים לנצל אותי לכל מיני מטרות. כואב לי בתוך הבור, ועוד יותר כואב לי שאתם בוגדים בי.

יהונתן נעלב בתוך הבור: למה מפיצים עלי שפעלתי עבור בצע כסף?! לא קיבלתי סנט שחוק! אני אידאליסט. למה מספרים עלי שאני משוגע? הזו הדרך להיפטר ממני?! למה העלו הצעה להחליף אותי בשבע-מאות וחמישים מחבלים עם דם על הידיים? זה מה שאני שווה בעיניכם?! יש לי דם על הידיים? לי?!

יהונתן מאוכזב בתוך הבור: בשנת תשמ"ה נעצרת. הוכרתי רשמית כאזרח ישראל, ורק בשנת תשנ"ח הוכרתי כסוכן ישראל רשמי – כאילו מחווה. אין שום מחווה. הרי ראש אמ"ן חתם על כל משימותי. למה אין ממשלת ישראל הופכת הרים וגבעות כדי לשחררני, למה החמיצה כל כך הרבה הזדמנויות? היש עוול גדול מזה?!

יהונתן זוכר בתוך הבור. אחיו שכחוהו אבל הוא לא שכח אותם: הוא נושם ישראל, חי ישראל, דואג לישראל. הוא אדם מבריק, גאון נדיר. הוא חושב כל הזמן על עתיד מדינת-ישראל. כיצד לפתור את בעיותיה, בעיות חשמל, כלכלה וביטחון. מכספו המועט, הוא תורם לארגוני חסד בישראל, מתפלל לרפואת הנפגעים, ושולח את אשתו לנחם אבלים על נפגעים. אחי, אינני שוכח אתכם, אנא אל תשכחוני!

כמעט שבע-עשרה שנה נמצא יהונתן בתוך הבור. הוא ממשש את דפנותיו הקרות, ממשש את החושך, ממשש את ראשו הכואב ואת סינוסיו החולים. הוא חושב: מתי אצא מכאן? כבר אינו מאמין בשר המשקים ובשר האופים, בשר מאמריקה ובשר מישראל – אלא רק בריבוננו-של-עולם.

יהונתן יושב בתוך הבור ובוכה, בוכה בדמעות של דם. אך הוא אינו לבדו בתוך הבור, ריבוננו-של-עולם אתו. ריבוננו-של-עולם הוא צורו ומעוזו, מאיר פניו אליו וסועד את לבו. גם בבור, נשאר יהונתן צדיק כיוסף הצדיק. מנסים להשחית את נשמתו, מראים לו תמונות של זימה, אך הוא תמיד נשאר צדיק. ריבוננו-של-עולם נמצא אתו תמיד בתוך הבור. יהונתן הוא גיבור לאומי וצדיק. תפילה אחת בפיו: ריבוננו-של-עולם, רק בקשה קטנה יש לי ממך, הוצא אותי מכאן, הבא אותי לכותל, למען אנשקהו.

אחינו כל בית ישראל, הנתונים בצרה ובשביה, העומדים בין בים בין בבור ובין ביבשה, המקום ירחם עליהם ויוציאם מצרה לרווחה, מאפלה לאורה ומשעבוד לגאולה, השתא בעגלא ובזמן קריב. מי שהעלה את יוסף מן הבור הוא יעלה את יהונתן, ומהרה מהרה יתקיים ביהונתן הגיבור והצדיק: "ד' העלית מן שאול נפשי, חייתני מירדי בור" (תהילים ל ד).

פולארד - האיש שיודע יותר מדי

אולי מישהו מוכן להסביר לי למה יהונתן פולארד יושב בכלא מעבר לכל זמן סביר? למה מרגלים מסוכנים פי כמה כבר שוחררו מזמן? למה כך מתנהגים כלפי 'מדינה ידידותית'? וכן, למה פולארד הואשם שמסר לישראל רשימה של כל המרגלים של ארצות הברית שפועלים ברוסיה? ושעקב כך נתפסו או נרצחו ארבעים מרגלים אמריקאים כיוון שהיה בביון הישראלי מרגל רוסי; אך מאוחר יותר נתפסו שני הסוכנים שבגדו, אימס והנסן, והודו; וההוכחה לחפותו של פולארד היתה כל הזמן מתחת לאף: רשימת הסוכנים האמריקאים ברוסיה נמצאת בכספת אשר הגישה אליה מותרת רק באישור מיוחד שנקרא 'רצועה כחולה', ועיון בה יכול להיעשות רק תחת השגחתם של אנשי ביטחון, ולפולארד לא היתה 'רצועה כחולה' (ג'ון לופטוס, ששימש כתובע פדרלי במשרד המשפטים של ארצות הברית).

ולמה אחר כך שוב האשימו אותו האשמת שווא שהוא מסר לרוסים את ספר התדרים לגילוי גלי רדיו קצרים, האשמה שנפלה מיד, וגם הודו שזה דבר של מה בכך (לופטוס)? בכלל, אולי יסבירו לי למה מפיצים שם עליו שקרים כל הזמן, שהוא מהמרגלים הידועים לשמצה ביותר בתולדות ארצות הברית, למשל שהעביר מידע מסווג לפקיסטאן (!?) ואני יודע להשיב בעצמי: היו מעדיפים שיעלם מעל פני האדמה, כפי שאמרו, כולל שגריר ארצות הברית בביקורו בארץ, שבעצם מגיעה לו הוצאה להורג.

לכן, מהרגע הראשון מציקים לו עד מוות. אך מה לעשות? הבן אדם לא מת. לא מת ולא מתאבד. כנראה הוא אדם חזק מאד. מה שבטוח הוא שיש לו אמונה חזקה. אביר האמונה. נס הישרדותו שנשאר חי ונשאר שפוי הוא פלא, פלא מן השמים. אבל למה האמריקאים מתפללים בסתר לבם: "פולארד מות כבר"? כנראה הוא יודע יותר מדי דברים, יותר מדי סודות אפלים על אנשים רמי דרג.

דוגמה ראשונה של סוד אפל. האמריקאים ביקשו לגרש את הרוסים מאפגניסטן, לשם כך ביקשו מסעודיה לגייס צבא של טרוריסטים מוסלמים, וסיפקו הם משכורת ונשק על ידי התיווך של סעודיה. אך אחרי שהרוסים גורשו, סעודיה המשיכה לתת משכורת לאותה מפלצת שאמריקה יצרה, בין השאר ל'אל קעידה' ולאוסמה בין לאדן, כדי שיפעלו נגד ישראל, והם שביצעו את הפיגוע במגדלי התאומים! כיוון שפולארד התריע על כך מראש, הרבה אנשי צמרת באמריקה יצטרכו לתת על כך את הדין ולא כדאי להם שהוא יצא לחופשי (לופטוס).

דוגמה שניה של סוד אפל. ברית המועצות העבירה משלוחי נשק דרך הים לכמעט כל ארגוני הטרור במזרח התיכון. פולארד ידע שהמודיעין האמריקאי קיבל פקודה חתומה מהנשיא לחלוק מידע זה איתנו אך לא ביצע אותה – והוא העביר אותו מידע. מאד לא נעים למודיעין האמריקאי (לופטוס).

דוגמה שלישית של סוד אפל. בשנת תשמ"ד פולארד הבחין במבנה של אוניות השטות הלוך ושוב מיוון לתימן, בה היה לאש"ף בסיס ראשי, והעביר מידע זה לישראל, שהזהירה את יוון, שתפסה את כל מטען האוניה – נשק המיועד לאש"ף. אלא שמימון האוניה לא בא

מאש"ף אלא בפקודת סגן נשיא ארצות-הברית ככופר לאמריקאים בני ערובה השבויים בלבנון. מאוחר יותר פרצה השערוריה הענקית המכונה 'אירן קונטרה', המבצע האפל הסודי ביותר של ימינו, כלומר מכירת נשק אמריקאי לאירן, גם עבור אש"ף. שר החוץ של ארה"ב הועמד לדין, נענש לעשרים וארבע שנות בית סוהר אך קיבל חנינה מהנשיא. רק זה נימוק המספיק להחזיק את פולארד לצמיתות בבית סוהר.

דוגמא רביעית של סוד אפל. בשנת תשס"ג הותר לפרסום באמריקה חומר מסווג, אשר עולה ממנו שהצהרות ארה"ב נגד ייצור נשק כימי על ידי עיראק אינם אלא עלי תאנה ושהם מרשים להם להמשיך. יתר על כן, ארה"ב תמכה בהם כל הזמן במימון אספקת כימיקלים, חומר וטכנולוגיה. כאשר נשאלה על כך ארה"ב על ידי מדינת ישראל, היא הכחישה. אך פולארד העביר לישראל צילומי לוויין אמריקאיים של מתקנים עירקיים לייצור נשק כימי. אגב, הייצור היה בסיוע מדענים גרמנים ובין השאר באותו חומר כימי שהנאצים השתמשו בו נגדנו בזמן השואה... מה שיותר חמור הוא שהחברה האמריקאית שסיפקה חומר כימי, היתה שייכת גם לסגן הנשיא ולשר החוץ של ארה"ב. די בכל אלה כדי שאמריקה תרצה שפולארד ישב לנצח בחושך וימות עם סודותיו, ואנו מתפללים שייצא לחופשי, ויחד אתו נצחון הצדק.

אך סודות אמריקאיים, לא הם שמטרידים אותנו כל כך. אנו מכירים אותם ויודעים ש"פיהם דיבר שווא וימינם ימין שקר".

דבר חמור יותר מטריד אותנו, הנוגע לנו ולמדינתנו. מדוע יהונתן סיכן את הקריירה שלו ואת החירות שלו במוסרו למדינת ישראל מידע בעל חשיבות אדירה על פיתוח אמצעי לחימה ביולוגיים, כימיים וגרעיניים, וטילים בליסטיים, בעיראק, באירן בלוב ובסוריה, שנועדו לשמש נגדנו, ואנו גמלנו לו בכך שסילקנו אותו משגרירות ישראל בה ביקש מקלט?

וגם, למה לקח שלוש עשרה שנה עד שהוכר רשמית כסוכן שלנו וזה נעשה רק אחרי עתירתו לבג"ץ? ולמה, אז הוא לא צורף לרשימה הרשמית של משרד הביטחון שלנו, כך שבכלא ארה"ב יש לו עדיין מעמד של עבריין פלילי והיחס כלפיו בהתאם? ואולי מישהו מוכן להסביר לי מדוע הוא ואשתו אינם זוכים ממדינתנו לשום סיוע כספי, ובמיוחד סיוע רפואי לאשתו החולה מאוד?

אם כבר, גם אשאל למה בקשת חנינה חתומה על ידי 112 חברי כנסת שלנו מעולם לא הוגשה לנשיא ארה"ב? ולמה כל איש ממשלה אצלנו מקשיב לנו בנימוס מתוך הזדהות ומבטיח שיעיין בחומר שנמסר לו ביחס לפולארד אך אינו עושה כלום? או מתחמק: לא ידעתם אלו דברים נוראיים הוא עשה – אך אינו מפרט כלום.

למה טוענים שיש לפעול בשקט – כל כך בשקט שכבר 23 שנה הוא נמק בכלא? ואני אשיב לעצמי: היו מעדיפים שימות, ואז באמת היה משתרר שקט מוחלט, ואכן נשלח אליו סוכן ישראלי, למסור לו שטוב יעשה אם יתאבד. אך כיוון שסירב פקודה, היחס אליו הוא כאילו אינו קיים.

הרי הרמוניה נפלאה של ישראל-אמריקה, ששתיהן בקול אחד ירננו: פולארד, אנא ממך, מות!

אבל חוזרת השאלה: למה מדינת ישראל רוצה שייעלם מתחת לפני האדמה? זאת כבר אמרנו: הוא יודע יותר מדי. הוא יודע על גורמי ממשל בכירים אצלנו ששיתפו פעולה עם אמריקה ומסרו את כל החומר להרשעתו, עם טביעת אצבעותיו, ועוד ועוד. הם אפילו מפחדים מחשיפת האמת על ידי מבקר המדינה שחוקר עתה את הפרשה, ולוחמים נגדו. לא נעים לי לספר יותר. נוח לי לצטט ממאמרו של הרב יעקב מידן, ראש ישיבת הר-עציון: "מבין האנשים בעלי ההשפעה היום על המערכת הפוליטית יש שלושה העשויים להיות מעוניינים שפולארד יוריד עמו את סודו לקבר. האחד הוא כבוד נשיא המדינה שמעון פרס, שהיה אז ראש ממשלה, ובנחישות ובחוסר רגישות דבק בשקר כאילו פולארד פעל על דעת עצמו. הוא היה אדריכל הפלת כל התיקים של כל המעורבים בפרשה על פולארד. השני הוא אהוד ברק, שהיה אז ראש אמ"ן והיה מעורב בהפעלתו של פולארד. לימים כאשר היה ראש ממשלה, סלל לקלינטון את דרך הנסיגה מהבטחתו לנתניהו לחון את פולארד, והמיר אותה בחנינה למקורבו מארק ריץ'. השלישי הוא רפי איתן, שר הגמלאים שחמק מידו הארוכה של המשפט האמריקני באותה פרשה, על ידי הפלת התיק שלו על כתפיו הצרות של פולארד." (תשרי תשס"ח).

רק דבר אחד אספר, הידוע לכל. בשנת תשמ"ז, ועדת חקירה ממשלתית בראשות אבא אבן הגישה מסקנותיה מי האשם העיקרי בישראל בפרשת פולארד. משום מה, מאותו רגע, יש שדאגו שהקריירה הפוליטית של אבא אבן תגיע לקצה, ואכן מאז לא שמענו עליו יותר. עיין בספרי הסטוריה למיניהם.

לכן חייבים אנו להחליט פעם אחת ולתמיד אם אנו מדינה ריבונית או גרורה שפלה של אמריקה. אם אנו מדינה ישרה והגונה או סבך של אינטריגות שפלות. אם אנו תלמידי אברהם אבינו ומשה רבנו או לא; אם אנו רוצים לקיים "לא תעמוד על דם רעך" או לא. האם אנחנו הולכים בדרכו של יהונתן, אשר מסר נפשו על עם ישראל, וגם עכשיו מתעניין וחי ונושם ואוהב את עם ישראל היושב בציון. יהונתן אינו דואג לעצמו אלא לבעיות הכלל. אכן הוא איש כללי.

אנו נמשיך למחות ולהיאבק עבורו. כי קמנו לתחיה מתוך אהבה ואחוה ושלוה ורעות, ולא כדי לחזור לתהומות שפלים של העבר. ולא ולא!

אנו נבנה את חיינו על יסודות המוסר והצדק, הכרת הטוב, הערבות ההדדית ואחוה. זה מה שנותן זכות קיום למדינתנו.

מידע על פולארד והמאבק: www.freepollard.org

אל תרצחו את פולארד!

יהונתן פולארד כתב: "אמריקאים הטילו עלי עונש מאסר עולם. ישראל הפכה אותו לעונש מות".

הא כיצד? התעלמות מכוונת במשך עשרים ושתיים שנה, וגרוע מזה. לא רק חוסר עניין של ממשלות ישראל לשחררו, אלא עניין שלא לשחררו. אולי יש אנשים במעמד רם במדינה המעוניינים בכך שיישאר כלוא.

על כל פנים העובדות ידועות: במשך 22 שנה לא נעשה מאומה כדי לשחררו (מלבד נסיון אחד בשנת תשנ"ח כחלק מועידת וואי. למרות הבטחות נשיא ארה"ב, 750 מרצחים שוחררו אצלנו, ויהונתן נשאר בבור).

אולי על כל חידלון פרטי אפשר למצוא תירוץ, אך לא על שרשרת מרושעת כה ארוכה, ואם אינכם מאמינים לי, הנה העובדות:

קודם כל, מיהו פולארד?

בהיותו עובד כמנתח מידע בארצות הברית, הוא נתוודע לכמות ענקית של תוכניות של מדינות אויבות המסכנות את ישראל, כלומר, פיתוח טילים חמושים בנשק אטומי, ביולוגי או כימי וכן תכנון פיגועי טרור נגד מטרות אזרחיות. על פי הסכם שנחתם בינינו לארצות הברית, היה עליה להעביר לנו מידע זה, אך בגדה בנו בגלל העמדות הפרו-ערביות של פקידים גבוהים בממשל. פולארד העיר על כך לממוניו, אך בהעדר תגובה, הוא העביר לנו חומר חיוני במשך כשנה וחצי.

נאמר לו שעל כל צרה שלא תבוא הוא ימצא מקלט בשגרירות ישראל בושינגטון, ואכן הוא פנה לשם כאשר נתגלה, אך נזרק החוצה לידי כוחות הביטחון של ארצות הברית. זה היה הסירוב הראשון של ממשלת ישראל לקחת אחריות בשביל מי שהסתכן ומסר נפשו עבורה.

ממשלת ישראל שכרה עבורו עורך דין שעל ידי טעויות מכוונות גרם לו לקבל מאסר עולם, במקום 2-4 שנים המקובלות במקרים דומים.

אותו עורך דין גם לא הגיש טופס להגשת ערעור, מה שמנע לתמיד מפולארד להגיש ערעור.

נתפרה עסקת טיעון בין ישראל לארצות הברית לרעתו של פולארד, והוא קיבל מאסר עולם ללא משפט.

ממשלת ישראל מסרה לארה"ב את המסמכים שיהונתן העביר עם תביעת אצבעות שלו, מה שסיפק ראיות להרשעתו. ללא מסמכים אלה היו נאלצים לשחררו.

ממשלת ישראל שכרה עורך דין מן השורה הראשונה, לשעבר יועץ משפטי של נשיא ארה"ב, כדי לייצג את המפעיל הישראלי של פולארד. אותו משפטן ביקר בארץ והסביר שאם הממשלה תאמר את האמת על פולארד שהוא פעל מטעמה, הוא ישוחרר או יקבל

עונש מזערי, אז היא פיטרה אותו מן הייצוג, מינתה עורך דין אחר, ששיקר במשפטו של פולארד, הכחיש כל קשר בין מדינת ישראל לפולארד וטען שהוא פעל על דעת עצמו. יתר על כן עד היום הזה ממשלת ישראל מכחישה כל קשר לפולארד מול ארצות הברית ולא הודיעה רשמית שהוא סוכן שלנו.

במשך שבע שנים פולארד נזרק לצינוק של מתקן כליאה לחולי נפש שפשעו, מנותק מכל העולם. ממשלת ישראל לא מחתה אף פעם אחת.

אחר כך הוא נזרק לכלא הכי אליים מכל ארצות הברית. שוב, שום מחאה. הממשלה מינתה סוכן סמוי של המוסד שידאג שפולארד יירקב בכלא, כפי שאותו סוכן חשף בעתונות בסיום תפקידו.

הממשלה שלחה סוכן מוסד עם דרישה רשמית לפולארד שיתאבד בכלא וכך בעייתו תיפתר סופית.

ועדה ציבורית מזויפת למען פולארד קיבלה שלושה מליון דולר מהממשלה, כדי לדאוג שהוא לא יצא מן הכלא.

לעומת זאת, כל עורך דין שרצה לפעול למען שחרורו של פולארד לא קיבל אגורה מהמדינה.

בשנת תשנ"ה פולארד שכר עורך דין שעתר לבג"ץ של מדינת ישראל, זכה במשפט וקיבל אזרחות ישראלית, אך לא היו שום תוצאות לכך, דבר לא נעשה, והיה כאן רק מס שפתיים.

בשנת תשנ"ח פולארד שוב תבע את המדינה בבג"ץ כדי שיוכר כסוכן רשמי שלנו, זכה. אך גם לזה לא היו תוצאות, כי שינוי זה במעמדו לא הועבר על ידי הממשלה לארצות הברית. וכן הוא לא נכלל מול ארצות הברית ברשימת הסוכנים השבויים. כך שלשינוי מעמדו זה לא היו שום תוצאות, ולא היה אלא תרגיל תקשורת.

גם היום טוען אותו עורך דין מן השורה הראשונה שהיה אמור לייצג את מפעילו של פולארד, שאם היום הממשלה תודה שיהונתן היה סוכן אשר פעל מטעמנו – הוא ישוחרר.

בשנת תשס"ג, כאשר התבצע שימוע חוזר לפולארד בבית המשפט בארצות הברית, לא נכח שום נציג של מדינתנו. יתר על כן, נציג הקונסוליה הישראלית באמריקה השמיע ערב לפני כן בטלוויזיה האמריקאית דברי השמצה על פולארד. כך שהמסר לאמריקאים היה ברור.

בשנת תשס"ג, 112 חברי כנסת חתמו על עצומה-בקשה לשחרורו של פולארד. עד היום הזה הממשלה שלנו לא העבירה אותה לנשיא ארצות הברית.

בשנת תשס"ו היה דיון בכנסת של ראשי הסיעות להגיש בקשה רשמית לנשיא ארה"ב. לא נעשה דבר.

כל הפניות של פולארד למבקר המדינה שיחקרו למה נושאו אינו מטופל על ידי הממשלה - לא נענו, וכולם דחו אותו בזה אחר זה.

בתחילת שנת תשס"ו סוף סוף מבקר המדינה קיבל לידו את כל המסמכים והבטיח לטפל בעניין. אחרי שנה הוא הודיע שאין זה מסמכותו. לקח לו שנה לחשוב על זה! עתה יושב ראש ועדה לביקורת המדינה יוזם החלטה להורות למבקר המדינה לבחון התנהלות הממשלה בפרשת פולארד. נקוה שיושג רוב בועדה ושהם יעמדו איתנים מול לחצי הממשלה.

המעונין בכל המידע יעיין www.freepollard.net

סיכום: 22 שנה הממשלה לא עשתה מאומה עבור אדם שסיכן חייו למעננו. לא הועברה לארצות הברית הכרתו הרשמית כסוכן ישראלי ולא הוגשה בקשה רשמית לשחרורו, ואכן גורמים אמריקאים בכירים תמהים על כך.

בינתיים יהונתן חולה מאד. כל העינויים הנוראים שהוא עבר גרמו לו מחלות רבות: הרס המערכת החיסונית, לחץ דם גבוה, סכרת, דלקת פרקים, גלאוקומה, התקפות כיס המרה, גידולים בסינוס, סינוסיטיס עם דימומים, סחרחורות וכאבי ראש נוראים.

ופה משחקים בלך ושוב, ולפעמים טוענים שפועלים למענו בשקט. השקט כל כך גדול שבמשך 22 שנה המצב אכן שוקט על שמריו. העובדות מובילות למסקנה הנוראה שאין לממשלתנו שום תכנית אלא שיהונתן ימות בכלא חלילה, ואז אכן יושג שקט מוחלט וסופי. או שיש כאן מעשה חלם או מעשה סדום. לצערנו, כנראה האפשרות השניה.

ואנו תמהים, הרי העם רוצה בשחרורו, 112 חברי כנסת, שזה שיא לא ייאמן. רוצים בשחרורו. אך ממשלתנו אינה פועלת!

איפה המצפון?! איפה הכרת הטובה כלפי אדם שהציל את ישראל?? איפה הלב היהודי כלפי אדם שחייו תלויים על בלימה?! איפה האנושיות כלפי אדם שהתנהג באופן אנושי?! הירשת וגם רצחת?! הכך תקברו אדם חי?!

לא הבאתי אף גמרא, אף פסוק, אין צורך, רק צריך להיות בן אדם.

תקווה ליונתן פולארד

[דברי פתיחה בתוכנית דרין]

שאלה: האם יש תקווה ליונתן פולארד?

תשובה: זו שאלה של חוסר אמונה. תמיד יש תקווה. "אפילו חרב חדה מונחת על צוארו של אדם אל ימנע עצמו מן הרחמים" (ברכות י, א). כמובן, לא די רק לומר שיש תקווה באורח פסיבי, אלא צריך לפעול כדי לזרז את הדברים. מרן הרב קוק מסביר שצפייה לישועה מתחלקת לשני חלקים: חלק ראשון- גם כשהכול נראה תקוע, לא להתייאש. להאמין שריבונו של עולם פועל ומביא פיתרון. חלק שני- לבדוק בעצמינו, אם יש פיתרונות מעשיים. אם יש פיתרון שמסתמן באופק, אזי צריכים לפעול להגשמתו.

כעת, יש פיתרון שמסתמן ביחס ליונתן והוא: חנינה מנשיא ארצות הברית לרגל סיום כהונתו. זה מנהג שכיח בארה"ב שהנשיא נותן לאנשים חנינה. כמובן, לא כל בחירה של הנשיא את מי לחון תמיד מוצא חן בעיני כולם. אבל היות והוא חונן הרבה, מי שלא לא אוהב את החנינה האחת כן אוהב את החנינה האחרת. הנשיא קלינטון חנן מאה וחמישים אנשים בסוף כהונתו. לכן נקווה שגם פולארד יהיה בתוך כל אלה שהנשיא בוש יחון.

אנחנו יכולים לחזק את התקווה הזאת בעזרת דבריו של ג'יימס וולסי, לשעבר ראש הסי-איי-איי. אדם שמתוקף תפקידו הכיר את כל המסמכים המסווגים הנוגעים לפרשה. הוא אף היה בעד מאסרו של פולארד והתנגד לשחררו המוקדם, בגלל שלדעתו פולארד גנב חומר סודי מארצות הברית ולכן מגיע לו עונש קשה. ואם כל זאת כבר לפני שנתיים וחצי הוא אמר שעכשיו שעברו עשרים שנה, לדעתו אפשר לשחררו. אם אנחנו מסתכלים בטבלת העונשים, אף אחד בארצות הברית לא קיבל על עבירה דומה, שמוגדרת כ"מסירת חומר סודי למדינה ידידותית", עונש כ"כ חמור - מאסר עולם. המקסימום שקיבלו על עבירה כזאת הוא עשר שנים והממוצע הוא שנתיים עד ארבע שנים. אז אם אפילו ג'יימס וולסי שרצה מאסר ארוך עבור פולארד מודה שאפשר לשחררו- אנחנו יכולים לראות את זה כתקווה סבירה ולפעול.

קודם צריך לפעול בתוך ארצנו, כי ברור שארצות הברית לא ייתן חנינה אם אין בקשה ממשלת ישראל. עד היום, על פי רוב, עמדתה של ממשלת ישראל בנדון הייתה די פושרת. לכן צריך לחזק את דעת הקהל בנושא כדי שהממשלה תבין שזה רצון האומה ותפנה לארצות הברית. איך מחזקים את דעת הקהל?

א. לדבר ולדבר ולדבר על זה בלי הפסקה ובכל הזדמנות: בשיחות אישיות, במאמרים, ברדיו, בטלוויזיה, בשירים- שירים באנגלית ושירים בעברית, בכנסים. צריך לדבר על הנושא בכל מקום אפשרי במשפחה, בעבודה, בטרמפ, בתנועות נוער, בבית ספר וכן הלאה.

ב. ללבוש צמיד תכלת שקורא לשחרור פולארד. ניתן להזמין מהאתר אינטרנט של פולארד:

בעברית: www.freepollard.net ובאנגלית: www.jonathanpollard.org

ג. לעשות מי שברך לשלום פולארד בבתי כנסת. ניתן להוריד נוסח מהאתר.

ד. יהודים נוהגים לחלק בחתונות ובבר מיצוה כל מיני דברים כמו ברכונים, אבל ב"ה יש הרבה ברכונים. לכן אפשר להשיג מהאתר אינטרנט של פולארד ברכה של הרבנים הראשיים לשחרור יונתן פולארד, ולהדפיס בהקדשה לחתונה או לבר מיצוה.

ה. בהזמנה של חתונה, אנשים אוהבים להדפיס כל מיני פסוקים ומאמרי חז"ל. כידוע זו בעיה הלכתית, כי רוב האנשים זורקים את ההזמנות לפח. לכן במקום להדפיס את הדברים האלה, תדפיס אמירות בנושא שחרורו של יונתן.

ו. ניתן להשיג סטיקרים באתר של יונתן, ולחלק סטיקרים למכרים או לסתם לאנשים ברחוב.

ז. כל דבר לשחרורו של פולארד עולה כסף, לכן חשוב לתרום כסף. ובוודאי שזה נחשב הוצאה למעשר כספים. מעשר כספים מיועד לעניים ופולארד עני שבעני. כתוב בגמרא (בבא בתרא ח, א) שמכל מצוות הצדקה שיש, המצווה כי גדולה – "מצווה רבה" – היא פדיון שבויים, כי הוא גם עני, גם חולה וגם נימצא בסכנת נפשות.

ח. בגלל שעד עכשיו כמעט כל המתגייסים במאבק למען פולארד הם אנשים דתיים, זה נראה כאילו זה עניין דתי. לכן אם אתה מכירים חילונים חשובים – פרופסורים, אלופים, שופטים וכל' – אנא הסבירו להם מה קורה לפולארד ולנסות לדרבן אותם לפעול ולגייס עוד אנשים מהציבור הרחב.

ט. כתוב לנשיא ארצות הברית. כמובן לא דברי בוז, כי אם מבקשים ממישהו לתת חנינה צריכים לדבר אליו בנימוס ובתחנונים.
הכתובת:

The White House
1600 Pennsylvania Ave NW
Washington, D.C. 20500
USA

י. אנא לכתוב לפולארד כדי לחזק אותו. הרי זה נס נסים איך האדם הזה מחזיק מעמד, איך הוא לא משתגע, איך הוא לא מת, איך הוא לא התפרק מבחינה גופנית. הוא לא חי מחומר, הוא חי מרוח, הוא חי מאהבת עם ישראל, הוא חי מאהבת ארץ ישראל. ובין השאר הוא חי מהמכתבים ששולחים לו. אנא כתבו לו מכתב באנגלית וללא מילים בעברית באותיות אנגליות, כי אחרת זה רק יעוכב ע"י הצנזורה.
הכתובת:

Jonathan Pollard #09185-016
P.O. Box 1000
Butner, NC 27509
USA

כל זה אידיאל,
כל זה אהבת ישראל,
כל זה אחריות,
כל זה הכרת טובה.

מפגש הרב עם יהונתן פולארד

[מתוכנית הרדיו של הרב]

החודש ביקר הרב בבית הכלא באמריקה בו כלוא יהונתן פולארד והפגישה ארכה כשעתיים.

אמר הרב: "הוא לא דיבר איתי על הצרות שלו אף שהוא כבר 25 שנה בכלא ובנוסף הוא חולה כרוני ואקוטי. הוא מוטרד בעיקר מהמצב של עם ישראל. הוא מאוהב בעם עד כלות הנפש, ואמר לי: 'אני חייב לצאת עכשיו, כי מחכים לעם ישראל מבחנים קשים. אני רוצה לתרום את חלקי בשעות המכריעות האלה". כואב לו על כך שהממשלה לא דרשה מממשלת ארה"ב לשחררו, אך יותר כואב לו חוסר האחוה בעם".

פולארד אמר כי אינו מעוניין להשתחרר במסגרת עסקה לשחרור מחבלים או בעסקה להקפאת בנייה בהתנחלויות. הרב סיפר כי מדובר באיש בעל מוח אנליטי ויצירתי מלא אמונה והומור ש"יודע בדיוק כל מה שקורה בארץ-ישראל": "לא רק לעם ישראל יש לו מסירות-נפש, הוא מוסר נפשו למען קיום תורה ומצוות וזה לא קל, בפרט בכשרות ובצניעות. בגלל מחלתו הוא נאלץ לשתות הרבה והיה שמח על כך, כיוון שניתנה לו האפשרות לברך על המים".

במהלך הביקור ביקש פולארד מהרב אבינר "דבר גדול" כלשונו - לנטוע עץ-פרי במקום מגוריו עבור ילדיו ונכדיו של פולארד והרב ביקש מכל אחד שנטע עץ לרשום את העץ באתר של פולארד וכן לכתוב לפולארד על כך .

הרב דיבר על חשיבות המכתבים ששולחים לו: "המכתבים שכותבים אליו נותנים לו חמצן ומזה הוא חי. אני נוהג לשלוח אליו כל יום שישי גלויה באנגלית המגומגמת שלי. אגב, הוא אמר: 'אם כותבים לי באנגלית רהוטה - אני מבין שזה מלאכותי. אם זה באנגלית מלאה בטעויות - אני יודע שזה מכל הלב'. אצלי, בלי להתכוון, זה יוצא מכל הלב..."

שיחרור פולארד – צדק ולא עסקה

כאשר זכיתי לבקר את יהונתן פולארד בכלא באמריקה, הוא חזר בפניי על דבריו כי אינו מעוניין להשתחרר במסגרת עסקה בשיחרור מחבלים או בעסקה בהקפאת בנויה בהתנחלויות.

אכן האדם הזה הוא אדם מוסרי וישר, אדם מלא מסירות נפש לעם ישראל. שיחרור מחבלים הוא פשע לאומי ופשע מוסרי וזאת בגלל שתי סיבות, שכל אחת מהן מספקת:

א. כי כך נעלם גורם ההרתעה שהוא הגורם הראשי למיגור הפשע, לפי הרמב"ם במורה נבוכים (ג כז). כי אם מחבל משתחרר ומתקבל בכבוד מלכים ובמתת כספים על ידי חבר מריעיו, אין לך עידוד לטרור גדול מזה.

ב. הנסיון מראה ש50% מטרוריסטים משוחררים שוב מעורבים בטרור. הרי ששיחרור מחבלים מהווה סכנה לציבור ולאנשים חפים מפשע.

אלא יונתן צריכה להשתחרר למען הצדק, הוא בילה יותר מ10,000 ימים בכלא, הוא במצב בריאותי קשה מאוד, הוא הביע חרטה על מעשהו כמה פעמים, מדינת ישראל התנצלה.

מאסרו הממושך של פולארד הינו חסר תקדים ובסוג כזה של עבירה העונש המירבי המקובל הוא 5 שנים.

אמריקאים רמי דרג רבים התיחסו בקריאה לשחרורו של פולארד בשם הצדק וחכויות האדם כגון מזכירי המדינה קיסינג'ר ושולץ, ראש ה-CIA ג'יימס וולסי, וראש ה-FBI בתקופת מעצרו של פולארד ויליאם וובסטר, התובע הכללי לשעבר מייקל מוקאסי, היועץ המשפטי לממשל ברנרד נוסבאום, לורנס קורב, סגן שר ההגנה האמריקאי לשעבר, ועוד. כמוכן אם במקביל לפשע של שיחרור המחבלים יתוקן העוול כלפי פולארד יהיה בכך קור טוב של נחמה, אך וודאי לא במסגרת עסקה שפלה ומלוכלכת. ואנחנו ממשיכים להתפלל ולפעול למען צאתו לחירות של יהונתן לכבוד חג החירות.

יהונתן פולארד משתחרר

בחסדי ד' עלינו, יהונתן פולארד משתחרר! בח' בכסלו הקרוב, ערב שבת "ויצא". ויצא יהונתן! ברוך שהחיינו וקיימנו והגיענו לזמן הזה. אמנם אין זו שמחה שלמה, שהרי לא יוכל לצאת מארצות הברית במשך חמש שנים ועוד כמה הגבלות. אבל גם על בשורה טובה שאינה מאה אחוז טובה, יש לומר שהחיינו.

וגם שחרור זה לא בא בקלות אלא כתוצאה מתהליך משפטי, - מאסר עולם שנקצב לשלושים שנה, התנהגותו המופתית בכלא, וחוות דעת של גורמי בטחון בכירים בארצות הברית שאין סיכון בטחוני בשחרורו.

כמובן כאשר יהונתן שמע זאת, היה מאוד נרגש ומסר את ההודעה הבאה:

"אחרי 30 שנות מאסר ומאבק, יונתן מחכה בכליון עיניים לרגע שבו יוכל להתאחד עם אשתו האהובה אסתר שנלחמה כל השנים לשחרורו, חיכתה לו בנאמנות והצליחה לשמר בו את גחלת התקווה במשך תקופה בלתי נתפסת זו.

יונתן מבקש להודות לא-לוקים, ולהודות לעורכי דינו, אלייט לאוור, ו'אק סמלמן שעמדו לצידו במשך שנים רבות בנחישות וביצירתיות, ופעילותם הייתה בעלת חשיבות מכרעת להבטחת אישור שחרורו על ידי וועדת השחרורים. יונתן מבקש להודות לכל הפעילים המסורים בארה"ב ובישראל שלא שכחו ולא וויתרו עליו במשך כל שנים, ושפעילותם חיזקה את רוחו ונתנה לו כח לשרוד, לראש הממשלה מר בנימין נתניהו שפעל יותר מכל ראש ממשלה אחר למען שחרורו, ולנשיא המדינה לשעבר, מר שמעון פרס".

אכן המומחים במשפט אמריקאי מודים שנעשה לו עוול גדול: א. זה עונש חסר תקדים פי שש מן המקובל בארצות הברית. ב. החמרת העונש היתה עקב האשמות שווא. אנשי ממשל בארצות הברית הביעו דעתם ששחרורו מוצדק ושאדרבה מאסרו הארוך חסר פשר. בנוסף לכל יהונתן מאוד חולה. הוא בן 61, בילה מחצית חייו בבית-הסוהר, מצב בריאותו מאוד קשה, הוא אושפז פעמים רבות, וזה ממש נס שהוא עוד בחיים. ברור שכאשר ישתחרר יצטרך לטיפול מסור מאוד ואז בע"ה יהיה בריא לחלוטין. אשתו היקרה והמסורה מאוד מבקשת שנמשיך להתפלל עבורו יום יום: יהונתן בן מלכה.

וכן כמו קודם לכתוב לו מכתבים, כמובן באנגלית, הם נותנים לו כח להחזיק מעמד. הכתובת באתרים: לשחרר את פולארד, פולארד גם לי איכפת. גם ראוי לתרום כסף להמשך הפעילות למען שחרורו המלא.

יישר כח לכל אלה שפעלו למען יהונתן במשך השנים. ד' יברך אתכם.

מה נברך כאשר פולארד ישתחרר

[ראיון והוספת מקורות: הרב מרדכי ציון]

ש: כאשר פולארד ישתחרר סוף סוף מבית הסוהר אחרי שלושים שנה, האם יברך הגומל?
ת: בודאי. כדין היוצא מבית האסורים (שו"ע או"ח ריט א).

ש: אבל המשנה ברורה כותב בביאור הלכה (ד"ה חבוש) שמי שנאסר ולא היה בסכנה, לפי מנהג ספרד יברך, ולפי מנהג אשכנז לא יברך, והרי הוא אשכנזי, ובבית הסוהר באמריקה יש חוקים ולא הורגים סתם בן אדם?

ת: א. הוא כן היה בסכנה עקב טיפולים קשים מאוד שקיבל שם. ב. הוא היה עם כל מיני אסירים פושעים מועדים שבקלות רוצחים (פס"ת שם אות ד). ג. הוא היה כמה פעמים בסכנת נפשות עקב מחלה, וגם עתה הוא עדיין חולה מאוד.

ש: אם כן, ברור שעליו לברך...

ת: יתר על כן, כף החיים מביא לספרדים שיש פוסקים שעל שלילת החרות בעצמה, יש לברך הגומל כאשר יוצא לחופש, גם אם היה בתנאים מעולים (כה"ח שם סק"א). וגם לאשכנזים יש לברך אם קשרו אותו בכל מיני אזיקים וזה היה המקרה (פס"ת שם. אמנם הגר"ח קניבסקי אמר שאין לפולארד לברך הגומל כדברי המ"ב שם. עלון דברי שי"ח – פרשת ראה תשע"ה – גליון 131).

ש: יש לו לברך "ברוך מתיר אסורים"?

ת: א. ברכת מתיר אסורים אינה מוסבת על שחרור אדם ממקום סגור אלא על שחרור הגוף ויישורו לאחר שינה, שהיה אסור בזמן השינה ללא אפשרות של תנועה עצמית, ולכן גם היושב בבית סוהר כאשר קם ומתיישר משנתו חייב לברך ברכה זו. ב. רק מי שאין לו אפשרות להתיישר לאחר שינה, כגון תינוק לפי דעת הרמב"ם, אינו מברך ברכת מתיר אסורים ולא זוקף כפופים. אבל לדעת הגאונים גם במקרה זה חייב לברך שאר הברכות יחד כי אינו מברך על עצמו אלא על סדר העולם כולו (וכן השיב הג"ר גורן לחייל שהשתחרר מכלא צבאי צה"לי ושאל אם יש לברך מתיר אסורים. פסקי הלכות צבא עמ' 86).

ש: האם עלינו לברך הטוב והמטיב?

ת: כן. על בשורה הטובה שהוא משתחרר (שו"ע או"ח רכב א. וכן אמר הגר"ח קניבסקי. עלון דברי שי"ח – פרשת ראה תשע"ה – גליון 131).

ש: מתי לברך?

ת: כשהוא ישתחרר.

ש: למה לא עכשיו על הבשורה הטובה שישתחרר?

ת: עם האמריקאים אי אפשר להיות בטוח עד הרגע האחרון. כמובן גם עם כל העמים עלי אדמות, כיון שפיהם דיבר שוא וימינם ימין שקר (תהילים קמד ח).

ש: כל אחד חייב לברך?

ת: מי שבאמת שמח מאוד, עיין בערוך השולחן (שם א).

ש: האם לברך ברוך מחיה המתים כאשר נפגוש אותו?

ת: לא. כי אנו יודעים שהוא בחיים, והברכה היא על אדם שלא שמענו עליו ויתכן שהוא מת.

ש: לברך שהחינו כשפוגשים אותו?

ת: כן. אמנם יש שנהגו לא לברך שהחינו על ראיית פני חברו מטעמים שונים (עיין פס"ת רכה אות ב. וכן אמר הגר"ח קניבסקי שאין לברך שהחינו על ראיית פולארד כדברי המ"ב סק"ב. עלון דברי שי"ח – פרשת ראה תשע"ה – גליון 131). אבל רבנו הרב צבי

יהודה מביא בסידור עולת ראיה ברכה זו כפי הדין הפשוט (עי' עולת ראיה א שפ-שפב שמביא את כל הברכות האלו. ועי' שו"ת שאילת שלמה ג פג-פד, פו).

ש: אבל שהחיינו זה רק על חברו שעתה שמח לפוגשו, ולא על מי שלא ראה מעולם (שו"ע שם ב)? וגם מי שביקר אותו בבית הסוהר פעם אחת, כמו שעשה הרב בעצמו, האם בגלל זה, הוא כבר נהפך לחברו?!

ת: פה זה יוצא מן הכלל (עיין פס"ת שם ב), הוא חבר שלנו שהציל אותנו מנשק בלתי קונבנציונלי של האויב, אז אנחנו חברים שלו. כשהנצי"ב פגש לראשונה את האדר"ת בירך שהחיינו על אף שלא הכירו (עי' פירושו של הרב על קצשו"ע נט כא).

ש: זה מיוחד! האדר"ת היה גאון עולם! והרי גם האדמו"ר ממונקאשט בירך שהיינו על ראיית הסבא קדישא לפעם הראשונה (שו"ת יין הטוב סי' מח-מט), וכן הגרי"ח זוננפלד על האדמו"ר ממונקאשט (מסעות ירושלים עמ' כא). והגר"א גרינבלט פסק שיש לברך שהחיינו על ראיית הגר"מ פיינשטיין בפעם הראשונה (שו"ת רבבות אפרים ו קד). נראה שזה דין מיוחד אצל גדולי תורה?!

ת: מי שמציל את חברו, קל וחומר מציל את הרבים, יש צד שהוא כמו תלמיד חכם. עיין פלא יועץ ערך הצלה, שמסביר מאמר חז"ל הידוע: אפילו ריקנים שבישראל מלאים מצוות כרימון. הא כיצד?! כי הם מצילים נפשות. והוא מדגיש: המציל נפשות, גדול הוא מתלמיד חכם.

עדיין יש להתפלל על יהונתן

יש עדיין להתפלל על יהונתן פולארד. אמנם בחסדי ד' הוא יצא מבית-הסוהר, ברוך שהחיינו וקיימנו והגיענו לזמן הזה אך עדיין לא תמה מסכת יסוריו. הוא מעוכב בגלות, והמהר"ל מסביר בפתיחת ספרו נצח ישראל שבגלות יש שלוש צרות: גרות, עינוי, עבדות. וכן לאהובנו יהונתן יש עדיין שלוש צרות.

א. הוא אינו מורשה לעלות לארץ, הארץ אליה הוא מתגעגע, המדינה אותה הוא אוהב, את העם אותו הוא שירת. אמנם הבטיחו לו שבעוד חמש שנים יוכל לעלות, אבל חמש שנים זה נצח עבורו, ומי יודע אם יעמדו בהבטחתם. לכן, עלינו להתפלל.

ב. הוא עדיין מאוד חולה. מי שהיה חולה שלושים שנה בבית-הסוהר באופן חמור ובנס נשאר בחיים, לא יתרפא בן רגע. ב"ה הוא הולך ומחלים, אך עוד ארוכה הדרך עד שיצא מזה העינוי. לכן, עלינו להתפלל.

ג. והדבר השלישי: עבדות. הוא אינו בן חורין, אלא במעצר בית, בקושי מותר לו לצאת, ולכן אינו יכול להתפלל במניין. יתר על כן, עליו לענווד בפרק ידו מכשיר GPS כבד וכואב, שעליו להטעינו, ואם יצא מן הבית, זמן ההטענה יתקצר, כך שיצטרך להיטען בשבת, וזאת אינו רוצה, לכן נשאר בבית. לכן עלינו להתפלל.

ומי שמעוניין במידע נוסף יכול להתעדכן באתר של פולארד.